

Onnellisuutta etsimässä

Markku Jyväkorpi
Tiina Jyväkorpi

ONNELLISUUTTA ETSIMÄSSÄ

Markku Jyväkorpi

ISBN 978-952-6613-71-0

JOHDANTO

Jokainen pyrkii onnellisuuteen. Onnellisuus on mielentila, tähän tunteeseen ihminen voi vaikuttaa keskeisesti. Esimerkiksi köyhä torikauppias voi elää onnellisena ja toisaalta yltäkylläisyydessä elävä voi olla jatkuvasti onneton.

Ihmisyudessa on keskeistä ymmärtäminen, tiedostaminen ja itsensä ilmentäminen sekä tasapaino Luojansa kanssa. Näin näkökulman valitseminen muuttuu keskeiseksi. Raamatun mukaan ihminen on luotu Jumalan kuvaksi eli rakkausolennoiksi. Ihmiseen kätkeytyykin sisäinen onnellisuuden, ilon, autuuden, rakkauden lähde eli oma Luojayhteys, mihin ihminen pyrkii hakeutumaan alitajuisesti. Suurin onni ja autuus on oman Luojayhteyden kokeminen. Mikä on lähinnä ja arvokkainta jää kuitenkin helposti huomaamatta. Avataara Amma korostaa opetuksissaan, että jokaisen ihmisen on mahdollista kokea maallisen elämän aikana Luoja-, taivaskokemus.

Usein tämä syvälinen sisäinen Luojayhteys korvataan maallisilla korvikkeilla sekä saavutuksilla. Ihminen voi kuvitella tarvitsevansa monenlaisia asioita, mutta löydettyään Luojayhteyden mikään maallinen onnenlähde ei ole vertauskelpoinen. Tällöin ihmiselle kirkastuu myös, ettei ole riippuvainen mistään itsensä ulkopuolella olevasta onnen lähteestä.

Maallinen elämä ja keho pitäisi nähdä Jumalan lahjana ihmiselle. Jeesus kuvasi Vuorisaarnassa, mitä ihmisyyys tarkoittaa Jumalan tahdon näkökulmalta. Henkisessä kehitystapahtumassa jokainen tiedostaa jossakin vaiheessa oman henkisen olemassaolonsa Luojayhteydessä.

JOKAINEN ON OMASSA AJATUSKUPLASSAAN KUIN PALLON SISÄLLÄ

Omat ajatukset, mielikuvat, kokemukset jäävät heijastumaan mielessä takaisin kuin peilistä. Jokainen on näin omassa ajatuskuplassaan. Omat vanhan ajatukset muodostavat suodattimen tai "värilliset silmälasit", minkä läpi elämää katsotaan. Aistihavainnotkin muuttuvat ensin ajatuksiksi, mitkä vasta havaitaan. Nämäkin joutuvat kilpailemaan muiden ajatuksien kanssa. Näin jokainen näkee elämän ajatuksiensa suodattamana ja elämä etenee omien ajatuksien, toiveiden ja valintojen johdattamana.

Jokaiselle olisi suuri etu olla hyväntahtoinen, kiitollinen, pyrkiä näkemään elämä parhain päin sekä olla erityisen huolellinen, mitä ajatuksia hyväksyy "käskysanoiksi" mieleensä. Mitä puhtaampi ja kirkkaampi mieli on, niin sitä helpompaa on huomata ja virittäytyä mieltä kohottaviin rakkaudellisiin, kauniisiin sekä onnellisuutta tuottaviin tapahtumiin. Tällöin vastaavasti mieleen tulee kuvaannollinen suojakuori, mihin ei tartu elämässä läsnäolevaa kielteisyyttä, kuten henkistä pimeyttä ja pahantahtoisuutta. Mihinkä ihminen kiinnittää huomiota tulee samalla omaksi todellisuudeksi.

Mielellä ei ole suhteellisuuden tajua, suuri ja pieni asia ovat mielessä yhtä suuria. Mielellä aivan kuin ajatuksella ei ole omaa harkintakykyä. Ne ovat minän pelkkiä työvälineitä kuten kehokin. Mielikuva on toteutukseen pyrkivä käskysana etsien automaattisesti myös ajatukseen liittyviä yhtymäkohtia. Mielen harhauttavuus tulee hyvin esiin hypnoosikokeissa. Hypnoottisessa tilassa ihminen pitää annettua ajatusta totena. Esimerkiksi tällaisessa suggestiossa ihminen voi pitää itseään kissaa pakoon juoksevana hiirenä ja samanaikaisesti katsella ja ihmetellä, miksi ihmiset nauravat katsomossa. Ihmiselle voidaan tehdä suggestio, ettei näe punaista väriä. Tällöin toinen ollessa ilmassa punaisen lankun päällä tekee hypnotisoidulle vaikutelman olemisesta

ilmassa ilman tukea jne.

Vastaavasti ihminen voi "noitua" itsensä hyväksymällä toisten tarkoitushakuisia ajatuksia ja mielipiteitä. Nämä voivat muuttua mielessä "raudanlujiksi" käsityksiksi, joilla ei tarvitse olla mitään todellisuuspohjaa.

Kirkkouskonnoissa korostetaan mielellään, että toiminta perustuu Raamattuun ja papit ovat Jeesuksen työn jatkajia. Mutta esimerkiksi luterilaisen kansankirkon suhtautuminen Jeesuksen keskeisiin kehotuksiin hengellisyydestä, oman Luojayhteyden kokemisesta torjutaan kirkkoa häiritseväna ja kirkonoppien vastaisena.

"Nag Hammadin kätetty viisaus" Ismo Dunderberg ja Antti Marjanen (WSOY, 2005) kirjassa "Tuomaan evankeliumissa" on Jeesuksen opetus (102) "Voi fariseusta! Hän on kuin koira, joka makaa karjan syöttökalossa. Se ei syö itse eikä anna lehmienkään syödä." Tässä ikivanhassa viisaudessa tulee hyvin esiin kuinka uskonnollisessa liikkeessä voi olla vaikeata luopua maallisesta mielivallasta.

JEESUS KEHOTTI HENGELLISYYTEEN, HENKISIIN KOKEMUKSIIN

Jeesus tuli pelastamaan ihmiskuntaa kertomalla Vuorisaarnassa jokaiselle tarkoitetun ihmisyyden elämäntavan, joka johtaa myös tietoiseen yksiselitteiseen Luoja-, taivaskokemukseen. Jeesus kertoi myös keskeisen salaisuuden, että taivasten valtakunta on sisäisesti teissä eli ihminen onkin kaiken aikaa taivaassa, Luojan rakkaudessa läsnäolossa tietämättä tapahtumaa. Näin ihminen pyrkii jonnekin, missä jo on. Mitä ihminen ei tiedosta, niin sitä ei ole omassa todellisuudessa. Jeesus kehotti pyrkimään ensimmäiseksi omakohtaiseen Luoja-, taivaskokemukseen luvaten, että näin kaikki muukin teille annetaan.

Näkökulman valitseminen on jokaiselle aivan keskeistä. Ajatus aiheuttaa kokemuksen, kokemus taas ajatuksen tämä vuorottelu tapahtuu hyvässä ja pahassa. Vaistomaisesti ihminen alkaa toteuttaa näin luomaansa mielentilaa. Mielentila vaikuttaa puolestaan keskeisesti ihmisen valintoihin ja toimintaan.

JOS IHMINEN EI TEE MITÄÄN NIIN EI MITÄÄN TAPAHDUKAAN

Omat ajatukset avaavat tai sulkevat oven myös taivasten valtakuntaan. Inhimillisessä elämässä mikään ei pysy paikallaan. Hetki hetkeltä ihminen myös lähestyy tai etääntyy Luojastaan. Luoja on aina läsnä ihmisen elämässä. Mitä enemmän ottaa Luojan huomioon elämässään niin sitä todellisemmaksi Tämä tulee. Jos ei ota Luoja huomioon, niin tämä yhteys jää vain piileväksi mahdollisuudeksi. Neale Walsch kanavoi kirjassaan "Ystävyys Jumalan kanssa" (WSOY 2003) sivulla 28: "kun hymyilet tai rakastat tai laulat tai kirjoitat sydämesi halusta. Se on korkein versio siitä, kuka minä (Luoja) olen, ja kun ilmennät näitä ominaisuuksia, ilmennät minua."

Edellisessä tulee hyvin esiin, kun ihminen ei tee mitään, niin ei mitään tapahdukaan. Luoja kutsutaan mukaan elämäänsä ja tämä mahdollistaa tulla näin tietoiseksi Luojastaan. Luoja ei voi löytää maallisesta mielestä, maallisen mielen ajatuksista, mielipiteistä tai opinkappaleista vaan yksinomaan kokemisen avulla ja näin tiedostamalla.

IHMISEN TULISI HUOMIOIDA OMA LUOJAYHTEYS ELÄVÄNÄ TODELLISUUTENA

Avataara Amma tuo esiin opetuksissaan ja kirjoissaan keskeisiä uskonnollisia näkökulmia. Esimerkiksi kun ihminen lähestyy Luojaa yhden askeleen, niin Tämä lähestyy sata askelta. Liittyen vapaaseen tahtoon ihmisen pitää tehdä liikahdus. Jos ei tee mitään, niin ei mitään tapahdukaan. Monilla tavoilla voi virittäytyä Luojansa rakkaudelliseen läsnäoloon, kuten rukouksella, meditaatiolla, Luojaan kohdistuvalla kiitollisella ajatuksella, miettimällä henkisen kirjan kohottavia ajatuksia jne. Jokaiselle olisi suuri etu pitää Luoja mahdollisimman usein mielessään. Luojaan kohdistunut rakkaudellinen ajatus antaa lisävoimavaran koko elämäksi.

Ihmisen pitäisi ajatella hyvántahtoisesti ja oikeamielisesti sekä varoa kaikkea sopimatonta. Ihminen on keskellä vastakkaisia voimia ja näin on mahdollista pitää katse Luojan rakkaudellisessa läsnäolossa tai päinvastoin kielteisissä, tuhoavissa vastavoimissa.

MATERIALISMISSA MIELI TÄYTETÄÄN HENKISEN RINNAKKAISTODELLISUUDEN KIELTÄVÄLLÄ ENNAKKOASENTEELLA

Materialismissa ihminen kieltää oman henkisen olemassaolonsa. Ihmisyydessä on kuitenkin aivan keskeistä ymmärtäminen ja tiedostaminen, totuudellisuuden hyväksyminen omaksi johtotähdeksi ilman ennakkoehtoja.

Ihminen pystyy järkeilemään minkä tahansa asian omaksi edukseen vetoamalla tai vääristelemällä jotakin pientä yksityiskohtaa, vaatimalla loputonta toistettavuutta tai keksimällä ennakkoehtoja. Mielikuva on kutsu ja toteutukseen pyrkivä voima myös mieleensä hyväksymien mielipiteiden muodossa.

On keskeistä huomata, että "sydämen kyllyydestä suu puhuu". Jos ihminen on kielteisten mielikuvien täyttämä, niin tämä heijastuu kielteisenä ajatteluna, vaikuttaa kielteisesti myös äänenpainoihin ja käytökseen. Jos ihminen ei rakasta itseään, niin on vaikeata olla hyväntahtoinen ja rakkaudellinen.

Materialistisesti kaikki on sattumaa. Materialistisesti ihminen on sattumalta syntynyt solujoukkio, mikä muistuttaa ihmistä. Jos ihminen olisi syntynyt sattumien oikkuna, niin Berliinin katutaiteilija on ehkä oivaltanut millainen ihminen voisi olla. Ihmisen syntyminen sattumien summana on kuin lottovoiton päävoitto pitäisi saada tuhat kertaa peräkkäin, kukaan ei pidä tällaista mahdollisena. Yrityksiä ei voisi edes välttämättä uusia, jos geenivirhe tuhoisi kehityslinjan. Materialisteilla on rajaton usko solun sisäiseen viisauteen aivan niin kuin se olisi syntynyt sinne vahingossa.

Henkissielullisesti koko elämä on Luojan luomaa. Elämä onkin täynnä ihmettä ja mystiikka, jos vain kiinnittää asiaan huomiota. Kivestä ja vedestä muotoutui äärettömän monimutkainen ja älykäs elämä. Suomen TV:ssä esitetyssä tiedemiesten tietokonemallissa maailmankaikkeuden synty on ollut sokeripalan kokoinen tai vielä pienempi. On vaikeata ymmärtää, kuinka miljardit tähtisumut miljardeine aurinkokuntineen on voinut syntyä näin pienestä. Luojan energiasta, valon törmäilystä tiivistyi aineellinen maailmankaikkeus eli kaikki olemassa oleva on myös

Luojan olemusta, Tämän energiaa aineellisessa muodossa ja näinkin Luojan läsnäoloa. Tässä mielessä aineellisen omistaminen on suhteellista.

Ihminen voi tarkastella kaikkea vain ulkokohtaisesti. Tällöin pyritään samastumaan sekä takertumaan myös yksipuolisesti kehoon. Materialistisesti ajatellaan, että lukemattomien sattumien summana soluun on tiivistynyt viisaus, joka selittää kaikki henkissielulliset asiat. Ne nähdään joko fysiologisina tapahtumina tai aivotapahtumina tai pidetään mielen temppuina. Jos tapahtumaa ei voida näinkään selittää kuten henkisiä valokuvia, niin ne torjutaan vaatimalla tieteellinen eli loputon toistettavuus. Aivan niin kuin satunäytelmässä "Kuningas ilman vaatteita" ihminen voi suggeroida itsensä hyvin erikoisiin käsityksiin, joita ei itsekään sisimmissään usko.

Elämää voi pyrkiä ymmärtämään ja lähestymään myös totuuden etsijänä ilman ennakkoasenteita. Elämää ohjaavat Luojan maalliset ja henkiset lainalaisuudet, mitä paremmin niistä on tietoinen niin sitä parempi. Henkisessä kehitystapahtumassa enemmän tai myöhemmin jokainen tiedostaa olevansa henkissielullinen olento, jonka olemassaolo ei ole riippuvainen maallisesta kehosta.

Maallinen elämä muistuttaa joskus maallista näytelmää, mihin ihminen osallistuu maallisen kehon avulla. Jääkiekko-ottelussa on tietty symbolinen vastaavuus. Kentällä kamppaillaan joskus hengenvaarallisesti, mutta heti ottelun jälkeen jokainen ymmärtää, että kysymyksessä oli vain maallinen peli. Henkisissä kirjoissa tuodaan esiin näkemys, että ihminen voi jälleen syntyä useita kertoja. Joskus voi tulla vaikutelma, että samantapainen asia toistuu ihmisen kohtalona.

IHMISESSÄ ON KAKSI MIELTÄ, KAKSI PERSONAA

Kirjassaan "Symbolit piilotajunnan kieli" (Otava, 2003) Carl G. Jung tuo esiin näkemyksen, että ihminen on saanut mielensä Luojalta. Kaikilla onkin mieli, mutta kukaan ei tiedä mikä mieli on. Jungin mukaan ihmisessä on kaksi mieltä, persoonaa. Tämä suurempi on Luoja, Itse. Jung perusti havainnon 80000 unen aineistoon ja Jungin mukaan edellinen voidaan koska tahansa todistaa.

IHMISEN MIELI ON OSA LUOJAN MIELTÄ

Mielen avulla ihminen on myös kaiken aikaa Luojayhteydessä. Jung toi esiin myös kollektiivisen piilotajunnan käsitteen, missä ihmisen mieli on yhteydessä koko maailmankaikkeuteen ja kaikki ovat yhteydessä toisiinsa. Jungin mukaan ihmisen pitäisi elää kahdessa todellisuudessa samanaikaisesti ollen tarkkaavainen, mitä huomioita ja rakkaudellisia yleviä virikkeitä saa Luojaltaan. Mitä enemmän ottaa Luojan huomioon elämässään, niin sitä todellisemmaksi Tämä tulee. Tietoista yhteyttä sanotaan Luoja-, taivaskokemukseksi.

Kirjassaan "Keskusteluja Jumalan kanssa I" (WSOY 1999) sivulla 17 Neale Walsch kanavoi seuraavasti: "Minusta (Luojasta) ovat lähtöisin sinun korkeimmat ajatukset, selkeimmät sanasi ja suurimmat tunteesi. Kaikki vähäisempi on peräisin muista lähteistä." Edelleen "Korkein ajatus on aina sellainen joka sisältää iloa. Selkeimmät sanat ovat ne jotka sisältävät totuuden. Suurin tunne on se jota te sanotte rakkaudeksi."

Henkiseen kehitystapahtumaan liittyy läheisesti hyväntahtoisuus ja mielen puhtaus, mitä Jeesuskin erityisesti painotti jo 2000 v. sitten. Mieleen ei saisi päästää mitään sopimatonta, kielteistä tunnetta tai ajatusta.

KAIKKI TAPAHTUU LUOJAN MIELESSÄ

Avataara Amman mukaan Luojan tietoisuus läpäisee kaiken ja kaikki tapahtuu Luojan Mielessä. Luojaa sanotaan myös liikkumattomaksi liikuttajaksi. Ihminen on kaiken aikaa Luojan rakkaudellisessa läsnäolossa ja ohjauksessa saaden yleviä rakkaudellisia mielikuvia, ajatuksia, henkisiä kokemuksia, yleviä virikkeitä jne. Ihmisyydessä on keskeistä vapaa tahto. Tämä voi johtaa tilanteisiin, joita ei haluaisikaan kohdata. Ei olisi vapaata tahtoa, jos Luoja pakottaisi ihmisen aina tarvittaessa omaan tahtoonsa.

UNET VIESTITTÄVÄT MYÖS MISSÄ IHMISYYDESSÄ MENNÄÄN JA MITÄ PITÄISI OTTAA HUOMIOON

Pekka Suominen on kirjoittanut kirjan "Unikuva, kielikuva, mielikuva" (Topword, 2003). Suominen kokosi kirjan usean tuhannen asiakkaan unikokemuksista. Asiakkaat tullessaan sovituille ammattiauttajille kertoivat ensimmäiseksi unensa ja jälkeenpäin tarkistettiin, mitä tapahtui. Tietyissä unityypeissä oli osuvuus Pekka Suomisen luentotiedon mukaan lähes sataprosenttinen. Uni on omalla tavallaan symbolinen kuvaus jostakin asiasta. Siihen voi kätkeytyä myös varoitus, mitä pitäisi ottaa huomioon, mitä tulevaisuudessa tapahtuu jne.

Kannattaa terävöityä, jos unessa näkyy arkkityyppejä symboleita (koko ihmiskuntaa koskevia), kuten helmi, kasveja, värejä, ikivanhoja uskonnollisia symboleita, kuusi kuvaa miestä ja koivu naista jne. Kuoleman läheisyydellä on useita erilaisia symboleita, kuten unessa nähty yksi pariuskollinen lintu. Kulkuväline unessa viestittää aina jotakin, samaten tien olemus, onko esimerkiksi esteitä. Talo kuvaa ihmistä, yksityiskohdat ovat tärkeitä. Esimerkiksi pimennetyt ikkunat viestittävät liiallista sosiaalista sulkeutumista. Peilissä jokainen näkee itsensä Sielunsa silmin, esimerkiksi jos nainen näkee itsessään korostettuja maskuliinisia puolia, niin se on merkki liiallisesta aggressiivisuudesta jne.

Henkiselullisesti nukahtaminen tarkoittaa minätajunnan irtoamista kehosta henkiselullisena olentona. Ns. "hopealanka" (lääkärit puhuvat elämänlangasta) on yhdistävänä tekijänä. Tietyllä tavalla ihminen "kuolee" joka yö ja irtoaa astraalimaailmaan. Henkisessä kehitystapahtumassa tämä voi tulla tietoiseksi.

Läheisen kuoleman jälkeen tämä on jonkin aikaa mahdollista havaita eetteriolentona. Kuoleman jälkeen monenlaiset kosketukset ovat melko tavallisia. Esimerkiksi voi kuulla puhelimen soivan ja siellä vastaakin edesmennyt. Tapahtuma on telepaattinen. Vainajaan liittyviä esineitä voi löytyä paikoista,

missä niitä ei ollut hetkeä aikaisemmin. Toisen läsnäolo voidaan tuntea elävänä todellisuutena, voidaan haistaa edesmenneen tyyppinen hajuvesi, kuulla toisen lempimusiikkia jne.

Eräänä rinnakkaistodellisuuden osa-alueena Bill ja Judy Guggenheimin kirjassa "Koskettava kokemus" (Tammi, 2011) on käsitelty laajan aineiston pohjalta läheisten kontakteja kuoleman jälkeen. Kirjassa käsitellään vain edesmenneiden spontaaneja yhteydenottoja. Mukaan ei ole otettu hypnoosi- tai meediatapahtumia. Kirjan mukaan raportoidut kuvaukset ovat hyvinkin samanlaisia riippumatta, onko ne koettu täysin hereillä, valvetilan rajamailla tai täydessä unessa. Kirjan mukaan 42% Amerikan aikuisväestöstä uskoo olleensa yhteydessä kuolleen henkilön kanssa, leskistä jopa 67%. Edesmenneiden ilmestykset ovat olleet läheiselle tärkeä, positiivinen, elämänvoimia ja rohkaisua antava kokemus eli tapahtuma on koettu suurena lohdutuksena ja merkinä elämän jatkumisesta.

IHMINEN ON LUOTU RAKKAUSOLENNOKSI

Rakkaus on Jumalan ilmentymää, jumalallista värähtelyä. Rakkauteen liittyy läheisesti onnellisuus, vapaus, aktivoituminen, luovuus, tietoisuuden kohoaminen ja syvällisempi elämän ykseyden ymmärtäminen. Jokainen ihminen tietää sisimmissään, että ihmisyyteen kätkeytyy Jumalayhteys, Jeesuksen sanoin: "Taivasten valtakunta on sisäisesti teissä." Tähän liittyy erityinen kirkollinen ansa. Ihminen pyrkii jonnekin, missä jo on, mutta Luoja-, taivaskokemus pitäisi kokea tullakseen omaksi todellisuudeksi.

Henkisissä kirjoissa tuodaan esille, että Luoja laittaa ihmiselle verhon henkiseksi näköesteeksi ja ottaa tämän näkösteen halutessaan pois. Ihmisellä ei olisi vapaata tahtoa, jos Luoja pakottaisi ihmisen tahtoonsa. Tapahtumaa voi kuvata symbolisesti siten, että pimeään yöhön ihmisen pitäisi sytyttää kynttilä. Tämä näkyy avaruuteen asti. Jeesus lupasi, että etsivä löytää, kolkuttavalle avataan. Oman aktivoitumisensa asemasta ihminen keksii usein mitä oudoimpia ehtoja, ettei tarvitsisi tehdä mitään.

Materialistisessa ajattelussa halutaan kieltää edellinen mahdollisuus myös siksi, että Jumalayhteyteen liittyy myöhemmin kohdattava vastuu mitä on tehnyt. Jeesus painottikin henkilökohtaista vastuuta eli ihminen kohtaa jollakin tavalla tekemisensä.

Mieli pystyy virittäytymään melkein mihinkä tahansa. Tämä tulee hyvin esiin hypnoosikokeissa, missä ajatussuggestiot harhauttavat minää aistihavainnoista huolimatta. Esimerkiksi jos on tehty mielikuva olemisesta teräshäkissä, niin siitä ei pääse pois vaikka kuinka yrittää. Ihminen voi keksiä nokkelia ennakkoehtoja Luojansa torjumiseksi, mutta nämä muuttuvat mielessä omaksi ajatusansaksi. Ihmisyydessä on keskeistä, kuinka mieli on ohjelmoitu. Jokaisen tulisi pyrkiä rehellisyyteen ja totuudellisuuteen ilman mielivaltaisia ennakkoehtoja.

IHMISYYDESSÄ ON KESKEISINTÄ TASAPAINO LUOJANSA KANSSA

Maallisessa elämässä pyritään mittaamaan ihmisen arvo käytön perusteella eli työsuorituksen, rahan, omaisuuden ja maallisten saavutuksien näkökulmalta. Ihmisyyden näkökulmalta keskeistä on kuitenkin kuinka kehitytään ymmärtämisessä ja tiedostamisessa, kuinka onnistuu ilmentämään itseään sekä millainen on tasapaino Luojansa kanssa.

Ihminen itse antaa mitä suuremmassa määrin asioille sekä tapahtumille niiden merkityksen. Toiselle kielteinen sana voi olla pienen olankohautuksen arvoinen, mutta toinen voi saada samantapaisesta tapahtumasta "tunnehaavan" vuosikausiksi. Jokaisen olisi keskeistä oppia tarkastelemaan päivän tapahtumia kuin ulkopuolelta katsottuna. Tällöin monet kielteiset tapahtumat muuttuvat vähemmän merkitseväksi. Jokaisen pitäisi pyrkiä näkemään elämä hyväntahtoisesti, kiitollisena Luojan lahjana ihmiselle.

Mitä enemmän ihminen keskittyy pimeyteen ja kielteisiin asioihin, niin sitä enemmän mieli samentuu ja ihminen alkaa kokea harmautta, ahdistusta sekä pelkoja. Jokainen näkee elämän ajatuksiensa mukaisena. Ajatus pyrkii sokeasti toteutukseen etsien myös yhtymäkohtia. Näin ihmisen mieli voi tulla "pimeäksi" ja ihmisestä voi tulla lähes huomaamattaan pimeyden "majakka" omassa sosiaalisessa ympäristössä.

Viihteelliset kielteiset mielikuvat ja tunnekokemukset voivat löytää kosketuskohdan omien vanhojen kokemuksien ja pelkojen kanssa jääden vaikuttamaan pitkäaikaisesti mielessä kuluttaen rajallisia henkisiä voimavaroja sekä aiheuttaen vihamielisyyttä, pelkoja, ahdistusta ja masennusta. Varsinkin lapset katsoessaan kammottavia tapahtumia ovat vaarassa. Lapsen voi olla hyvin vaikeata ymmärtää, miksi tehdään pahoja tekoja toisille.

RAKKAUDEN JA ONNELLISUUDEN OLEMUKSESTA

Ihmisen solut eivät tunne rakkautta tai myötätuntoa vaan ihminen henkissielullisena olentona. Rakkaus, ilo, onnellisuus, myötätunto ovat jumalallisia ominaisuuksia, korkeaa värähtelyä. Aivot ovat tietokonemainen muistikeskus. Tunteet heijastuvat aivoihin eikä päinvastoin. Tunteet viestittävät asioita.

Rakkautta ei voi ottaa. Rakkauden ja onnellisuuden kokemisessa on keskeistä vastakaiku. Kun ihminen aiheuttaa toisessa tällaisen kohottavan tunteen, niin kokee sen vastakaikuna itsessään ja näin tunne voimistuu molemmin puolin. Eli rakkaus, onnellisuus, ilo koetaan ja jaetaan läheisen kanssa. Kansanomaisesti jaettu ilo on kaksinkertainen ilo.

Luojan kohdistunut rakkaudellinen ajatus, rakkaudellisuus, ilo, onnellisuus, elämän ja toisten auttaminen kutsuvat Sielun, korkeamman minän ja näin Luojan mukaan omaan elämään. Jossakin vaiheessa ihmiselle selviää, että Luoja on ollut kaiken aikaa lähellä, lähempänä kuin oma hengitys.

Mieli pystyy virittäytymään melkein mihinkä tahansa keräten informaatiota myös henkisestä rinnakkaistodellisuudesta. Jokaisella on henkiseen näkemiseen tarvittavat kyvyt piilevänä. Jotkut ovat tässä suhteessa hyvin taitavia, tällöin puhutaan huippumeedioista. Materialismi suhtautuu kielteisesti kaikkeen henkisesti vivahtavaankin. Esimerkiksi telepatiaherkkyttä jokaisen on helppo testata telepatiakorteilla, joillakin on poikkeuksellisia kykyjä.

Ihminen on jatkuvasti vuorovaikutuksessa muiden kanssa. Jokaisen olisi keskeistä kiinnittää huomiota millaiset tapahtumat saavat erityistä sisäistä vastakaikua. Esimerkiksi hakeutuuko ja kiihottuuko väkivallasta vai hakeutuuko henkisesti kohottaviin kulttuuritapahtumiin. Jos ihmisellä on pääpaino alemmissa tsakroissa, niin se heijastuu kuinka korkeata henkistä viestintää pystyy vastaanottamaan. Edellinen näkökulma on myös kahden

ihmisen rakkaussuhteeseen. Tasapainoisessa rakkaudessa
suhteessa kaikki tsakrat ovat mukana eikä ainoastaan alimmat.

IHMISELLÄ ON KOLME OMAA TUNTOA

Vanhemmat voivat ohjelmoida lasta tavalla mikä muistuttaa hypnoottisia suggestioita. Varsinkin uskonnollisissa liikkeissä voidaan luoda hyvin ahdasmielisiä ja mielivaltaisia käsityksiä oikeista elämäntavoista sekä uskotella, että kysymyksessä on Jumalan tahto. Tällainen ohjelmointi voi saada ihmiselle vaikeita syyllisyyden tunteita aikuisenakin.

Yhteiskunta voi luoda mielipiteitä, mitkä voidaan hyväksyä omiksi käsityksiksi sekä perusteeiksi totuudesta ja toimintamalliksi. Myöhemmin voidaan huomata niiden olevan virheellisiä. Ääriesimerkkinä Hitler johdatti Saksan kansaa virheellisiin käsityksiin ja toimiin suhtautumisessa juutalaisiin. Kun jotakin mielipidettä toistetaan jatkuvasti vuodesta toiseen, niin suurempi ja suurempi ihmisryhmä alkaa pitää sitä totuuden kuvastamena.

Kolmas omatunto ihmiselle tulee Luojayhteydestä. Ihminen on kaiken aikaa Luojan rakkaudessa läsnäolossa. Tämän läheisen Luojayhteyden vuoksi ihminen tietää aina vaikuttimensa, onko valinta rakkaudellinen, hyvää tahtoinen. Ihmisen taustalla onkin kaiken aikaa Sielun, korkeamman minän ihmisyyden malli.

LAPSUUDEN KOKEMUKSET JÄÄVÄT HEIJASTUMAAN MIELEEN HYVÄSSÄ JA PAHASSA

Lapsuudesta aikuisuuteen on selkeä jatkumo. Jokaisen elämä etenee omien ajatuksien, mieleen hyväksytyjen mielipiteiden johdattamana. Jokaiselle olisi suuri etu elää rakkaudessa ilmapiiressä ja oppia jo lapsena luovuuteen sekä ajattelemaan, kysymään mitä mieltä minä olen. Lapsi on kuvaannollisesti kuin kukka kasvimaassa. Tietyissä olosuhteissa ihmisyyden kehittyminen on ihanteellista.

Jos esimerkiksi lapsen mieli täytetään väkivaltaa tihkuvilla mielikuvilla, niin on luonnollista että tämä synnyttää univaikeuksia, toisessa pelkotiiloja ja toisessa väkivaltaista käyttäytymistä. Väkivaltaisilla mielikuvilla lapsen mieli voidaan ajanmittaan suorastaan "aivopestä" väkivaltaisiin käyttäytymismalleihin.

Maallisessa elämässä kaikki menee kellon mukaan, mutta mielessä ei ole aikaa. Lapsuudenkin tunnevaltaiset tapahtumat ovat mielessä aivan kuin ne olisivat tapahtuneet hetki sitten. Unetkin voivat säilyä selkeänä mielessä. Eräänä mielessä säilyvänä uniesimerkkinä "Voi Hyvin Lehdessä" (2/2019) oli T. Koistisen unikuvaus vuosikymmenien takaa. Unessa hän näki äitinsä pienellä sillalla katsomassa jokea, missä oli kolme valkoista puuristiä. Viikon kuluttua äidin veli kaatui veneellä kahden lapsen kanssa. Kaikki kolme hukkuivat.

KUVIA LAPSUUDESTA

(piirustus Tiina Jyväkorpi)

Ihminen voi muistaa lapsuuden tapahtumia kohottavana voimavarana koko elämän ajan. Keskeistä on aikuisen hyväntahtoinen, kannustava ja esimerkillinen läsnäolo eli toisen positiivinen huomioiminen. Mielessä ei ole aikaa. Voimakas

tunnepitoinen tapahtuma muistetaan hyvin vuosikymmeniä.
Vanhat valokuvat palauttavat kaukaisinkin hetken mieleen.

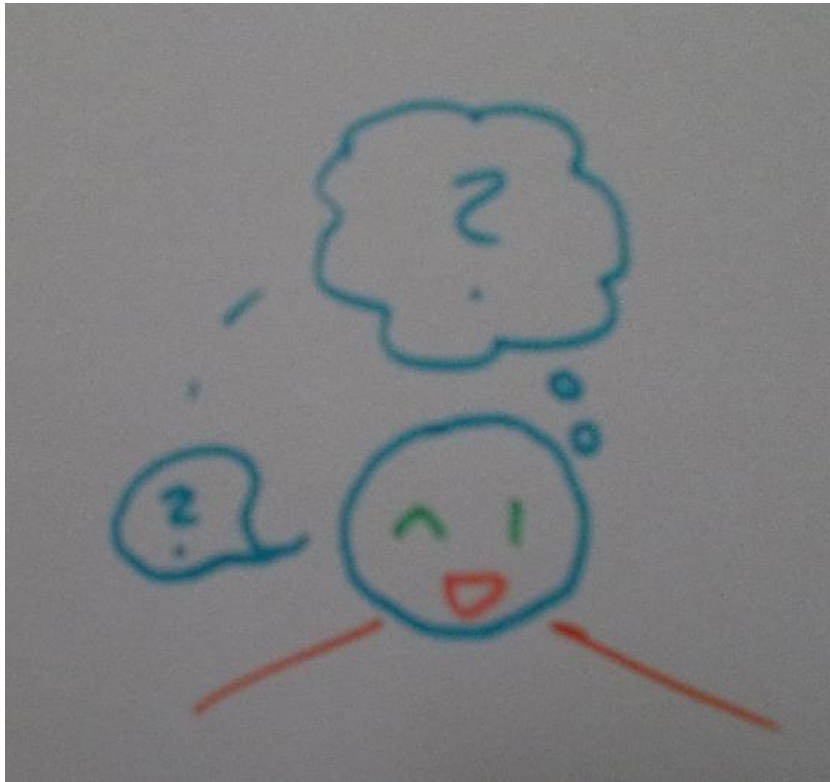

(piirustus Tiina Jyväkorpi)

Erityisesti auktoriteettiasemassa olevan pahantahtoinen sana voi vaikuttaa nuoreen kuin "noiduttu haava" joskus vuosikymmeniä. Aikuinen purkaessaan pahaa oloaan lapseen voi rasittaa tämän henkisiä rakenteita joskus vuosikausia. Tukahdutetut, käsittelemättömät tunteet jäävät häiritsemään jokaisen hyvinvointia heijastuen kehollisina oireina, pelkoina,

masentuneisuutena, ahdistuneisuutena ja levottomuutena. Jos ei ilmaise suruansa niin se muuttuu painolastiksi. Kun ilmaisee suruansa, niin samalla vapautuu tunnekuormasta. Kun lapsi saa ilmaista suuttumusta, niin se on aikuisena helpommin hallittavissa.

Lapsena rakkauden puute pyrkii heijastumaan aikuisena ihmissuhteissa epäilyinä, ettei ole rakkauden arvoinen. Mitä ihminen ajattelee, niin luo samalla mielikuvia, mitkä pyrkivät toteutukseen.

(piirustus Tiina Jyväkorpi)

Kun kyselee, niin alkaa ajatella. Lapsen pitäisi saada kehittää kykyjään eli pitäisi rohkaista itsensä ilmentämiseen. Lapsen niin kuin aikuisenkin pitäisi olla tarvittaessa reipas ja rohkea.

(piirustus Tiina Jyväkorpi)

Usein aikuiset painottavat yksipuolisesti valmiin tiedon oppimista. Tällöin lapsi alkaa toistaa toisten vanhoja oppeja ja mielipiteitä, vaikka niillä ei olisi mitään tekemistä todellisuuden kanssa. Ihminen on saanut Jumalan lahjana oman mielensä, sitä ei ole tarkoitettu muiden käyttövälineeksi. Jokaisen elämä etenee mielen ohjelmoinnin mukaan.

LASTENTARHAN KOKEMUS

Kerran TV:ssä eräs nuorimies kuvasi, kuinka hän koki lastentarhan. Se oli kuin olisi laitettu istumaan keskelle rautatieasemaa, missä ihmiset virtailevat ympärillä ja aina välillä joku pysähtyy ja antaa syötävää tai juotavaa sitten poistuu. Mitä ankeammat kotiolot niin sitä enemmän korostuu aikuisten puolelta positiivinen tunne-elämän tukeminen, kuten hyväntahtoisen huomion, turvallisuuden, ymmärtämisen ja hellyyden osoittaminen.

RIKOLLISUUSKIN JUONTAA USEIN LAPSUUDEN ANKEISIIN KOKEMUKSIIN

Psykiatri Hannu Lauerman (Iltalehti 25.01.2019) käsitteli rikollisuutta ja hänen mukaansa pahanteko kasautuu hyvin pienelle ihmisjoukolle. Kaikista miesten tekemistä rikoksista vähän yli puolet on kolmen prosentin aikaansaannoksia. Kaikista naisten tekemistä rikoksista vähän yli puolet on yhden prosentin tekemiä.

Tällaisia asosiaalisia persoonallisuuksia on kaikista ihmisistä vain muutama prosentti, mutta Lauerman mukaan heitä on vangeista jopa 60 prosenttia. Taipumuksista kehittyä asosiaaliseen suuntaan noin puolet liittyy geeneihin. Toinen puoli määräytyy sen mukaan, miten huonot ovat varhaislapsuuden elinolot. Tosiasia kuitenkin on, että lapsuuden kaltoinkohtelu on erittäin suuri väkivallan riskitekijä. Nimenomaan yhdessä geneettisten tekijöiden kanssa.

JOKAINEN PYRKII ONNELLISUUTEEN

Jokainen pyrkii onnellisuuteen, iloon ja rakkaudellisuuteen. Jos ihminen takertuu materialismiin, niin onnellisuutta pyritään etsimään yksipuolisesti maallisuudesta ja maallisista tavoitteista. Onnellisuuden avain on tasapainossa oman Luojayhteyden kanssa. Suurin onni ja autuus on juuri oman Luojayhteyden kokeminen. Mikä on arvokkainta ja lähinnä voi jäädä helposti huomaamatta.

Toisinaan uskonto esitetään pakona elämästä. Uskonnon tarkoitus on auttaa ihminen löytämään ihmisyyden taustalla oleva henkinen todellisuus, oma Luojayhteys. Jeesuksen kuvaamalla Vuorisaarnan ohjeistuksella jokainen tiedostaa maallisen elämän aikana yksiselitteisen Luoja-, taivaskokemuksen. Tässä elämäntavassa pyritään hyväntahtoisuuteen ja mielen puhtauteen. Luojan voi tiedostaa vain rakkauden kokemuksessa.

JEESUKSEN JA LUTHERIN KÄSITYKSET OVAT PÄINVASTAISET SUHTAUTUMISESSA LUOJA-, TAIVASKOKEMUKSEEN

Uskonto-opillisesti on mielenkiintoista, että Jeesus kuvaa Vuorisaarnassa Jumalan tahdon millaista elämäntapaa jokaisen pitäisi noudattaa. Luterilainen kansankirkko julistaakin Jeesuksen korkeimmaksi auktoriteetiksi, mutta yllättäen Jeesuksen kehotukset hengellisyyteen, omiin henkisiin pyrkimyksiin ja kokemuksiin ovatkin kirkkoa häiritseviä sekä kirkonoppien vastaisia. Tässä Lutherin ja Jeesuksen käsitykset ovat täydellisesti päinvastaisia.

Protestanttinen kirkko, aina Lutherista asti, on suhtautunut mystiikassa Kristuksen kohtaamiseen kielteisesti, koska tämä vaarantaa vanhurskauttamisoppia sekä kirkkoyhteisöä (Otavan iso tietosanakirja). Kirkkoherra Voitto Viro tuo kirjassaan "Sielu on suunnaton ihme" syyn protestanttien kielteiseen suhtautumiseen mystiikassa Luojaansa kohtaamisesta: "ihmisen syntyisyys ja vanhurskauttamisopin perusteet vaarantuvat". Suhtautumisessa henkisiin kokemuksiin eli hengellisyyteen luterilainen kansankirkko toimii täydellisesti päinvastoin kuin Jeesus kehotti tekemää.

Maalaisjärjellä kirkollinen syntipukkiajattelu on täysin mahdotonta eli viattoman tappaminen tekisi ihmisistä Jumalalle otollisia. Synti tarkoittaa Luojusta erottavaa tekijää. Tässä kirkollisessa ajattelussa ihmiskunta olisi joutunut ilmeisesti iankaikkiseen kadotukseen, jos Jeesus olisikin laitettu loppuelämäksi vankilaan. Jeesus itse kuvasi hyvin erilaisen tavan taivaaseen pääsystä.

Lutherin mukaan ihmisen ajatukset ja teot eivät vaikuta pelastumiseen. Luterilaisen kansankirkon mukaan ihminen pelastuu taivaaseen Jeesuksen uhrikuoleman avulla eli Jeesus toimi ihmiskunnan "syntipukkina" kuvaannollisena kulkuvälineenä taivaan portista.

Jeesus pyysi Jumalta anteeksiantoa pahantekijöilleen, koska nämä eivät tiedä mitä tekevät. Tämä lause osoittaa yksiselitteisesti, ettei Jeesus pitänyt itseään ihmiskunnan syntien sijaissivittajana, kirkollisena "syntipukkina".

Historiallisten kaivauslöydösten avulla on saatu runsaasti uutta tietoa alkuseurakunnan ajalta. Näissä kirjoituksissa ei ole

mainintaa Jeesuksen lunastuskuolemasta. Lähes 200 v. Jeesuksen kuoleman jälkeen ensimmäinen kirkkoisä ehdotti tällaista "syntipukki" järjestelyä. Tällöin ihminen voi tehdä pahoja, synnillisiä tekoja loputtomasti, koska toinen toimii "syntipukkina" eli syntien sijaissovittajana.

Kirkkotaidetta. Tässä tulee kuvaannollisesti esiin myös, kuinka kirkko elää omaa elämäänsä kirkollisessa "ajatuskuplassa". Esimerkiksi uskonto-opillisesti on hyvin erikoista, että luterilaisessa kansankirkossa torjutaan Jeesuksen yksiselitteiset kehotukset pyrkimyksistä henkisiin kokemuksiin, kuten Luoja-, taivaskokemukseen vetoamalla kirkon "oikeaoppisuuteen".

ONNELLISUUS ON MIELENTILA

Onnellisuus on mielentila. Ihminen itse päättää mitä suuremmassa määrin omasta mielentilasta ja mitä jokin tapahtuma vaikuttaa siihen. Samantapaisissa olosuhteissa toinen voi elää onnellista elämää ja toinen voi olla jatkuvasti tyytymätön ja katkera. Myönteinen asenne ja kiitollisuus kohottavat omaa hyvinvointia sekä näin onnellisuutta. Esimerkiksi toiselle voi olla onnellisuuden lähde onkiminen ja toiselle mikään väline ei ole riittävä. Toiselle voi olla onnellisuuden sekä ilon lähde vanhan auton kunnostaminen ja toiselle mikään auto ei ole riittävän hyvä jne.

Onnellisuuden näkökulmalta on aivan keskeistä, millaiselta näkökulmalta elämää katsotaan. Esimerkiksi ajatteleeko olevansa Luojan ilmentymänä, henkissielullisena olentona tilapäisesti kokemassa maallista elämää vai onko ihminen yksistään aineellinen keho joka vaipuu hetken kuluttua ikuisen olemattomuuteen.

NÄKÖKULMA HENKISEEN RINNAKAISTODELLISUUTEEN

Jokainen on samanaikaisesti myös henkisessä rinnakaistodellisuudessa, mistä on monenlaisia kosketuskohtia maalliseen elämään, jos vain kiinnittää niihin huomiota. Näistä on lähes jokaisella henkilökohtaisia kokemuksia sekä maallisina tapahtumina että henkisinä kokemuksina. Eräänä esimerkkinä "Voi Hyvin lehdessä" (1/2019) oli artikkeli Norjan prinsessa Märtha Louisesta, missä hän kuvasi ensimmäistä enkelikokemustaan. Siinä hän kiinnitti huomiota ennen kokemustaan ruusuntuoksuun, vaikka huoneessa ei ollut kukkasia.

Henkisiä valokuvia on lukemattomia ehkä lukuisia miljoonia. Ne ovat lähes aina odottamattomia sattumalöydöksiä, joten niiltä puuttuu tieteen vaatimat koeolosuhteet ja toistettavuus. Suurta huomiota on saanut edesmenneiden ilmestyminen valokuviin. Eräänä mielenkiintoisena yksityiskohtana Uno Mononen kuvaa kirjassaan "Henkimaailman rajamailla", kuinka hänestä otettuun valokuvaan tuli Sortavalan valokuvaamossa ylimääräiset kädet. Henkisiin valokuviin ja ilmiöihin pitäisi suhtautua henkisenä virikkeenä omalle henkiselle aktivoitumiselle. Usein ihminen suhtautuu myös omakohtaisiin henkisiin tapahtumiin yksistään älyllisesti eli miettii hetken ja sitten unohtaa koko tapahtuman.

Huippumeedioita on tutkittu useita kertoja myös tarkoissa tieteellisissä koeolosuhteissa. Tällöin on saatu henkimaailman olentoja havaittavaksi ja kuvattavaksi. On keskeistä huomata, että jo yksi ainoa henkinen valokuva osoittaa omalla tavallaan materialismin harhaopiksi. Miesmedio oli yleensä tieteellisen tutkimuksen aikana alastomana, transsissa ja tällä tavalla tietämätön tapahtumista ympärillään. Tieteellisesti asiaa on pyrkinyt tutkimaan mm. IMI (Institut Metapsychique International) Pariisissa jo 1920-luvulta lähtien. Tutkimuskohteina olivat Euroopan huippumeediat. Tarkemmin <http://www.metapsychique.org>

Kymmenet miljoonat ihmiset ovat kokeneet kehosta irtautumisen. Tällöin jokainen huomaa liikkuvansa ajatuksen voimalla ja olevansa henkissielullinen olento, joka havainnoi ja ajattelee. Tässä kokemuksessa todetaan, että keho on pelkkä kuori ilman omaa elämää ja tajuntaa. Samalla voidaan tehdä havaintoja, mikä ei ole mahdollista kehosta käsin tai aivotapahtumana. Esimerkiksi voidaan tarkastella omaa takaraivoa tai naapurihuoneistoja, katon erikoisuuksia jne. Osa kokijoista ei haluaisi palata enää kehoonsa. Tähän kokemukseen liittyy yleisesti kuoleman pelon menettäminen ja tapahtumien yksityiskohtien muistaminen koko elämän ajan. Tietyssä henkisen kehityksen vaiheessa ihminen voi irrota kehostaan tahdon voimalla.

JEESUS KEHOTTI PYRKIMÄÄN TIETOISEEN LUOJAYHTEYTEEN ENSIMMÄISEKSI

Ihmisessä on sisäinen kaipuu Luojayhteyteen. Luojaa pitäisi lähestyä rakkaudessa. Mitä lähempänä on Luojayhteyttä, niin sitä lähempänä on onnellisuuden, rakkauden, autuuden, ilon lähdeä, korkeaa tietoisuutta, elämän ykseyttä. Eli rakkaus, ilo ja onnellisuus ovat maaperä, mikä mahdollistaa Luojan kokemisen. Luojan voi tiedostaa vain rakkauden kokemuksessa eli pelko, epäily ja ennakkoehdot pyrkivät estämään Tämän kokemisen.

Jeesus kehottikin pyrkimään tietoiseen Luoja-, taivaskokemukseen ensimmäiseksi. Tähän Luoiansa kokemiseen voi liittyä mielenkiintoinen yksityiskohta. Ihminen voi huomata juuri ennen syvällistä henkistä kokemusta olevansa itsensä ulkopuolelta tulevan säteilevän rakkauden kohteena.

RAKKAUS ON JUMALALLISTA VÄRÄHTELYÄ

Henkissielullisesti rakkaus ja elämä ovat Jumalan ilmentymiä. Raamatun mukaan ihminen on luotu Jumalan kuvaksi eli rakkausolennoksi. Rakkaus on jumalallista värähtelyä. Näin rakkauden tunne on jokaisen kokemus Jumalasta. Rakkaus on myös ihmisen ja Luojan yhdistävä tekijä. Rakkauteen, iloon ja onnellisuuteen liittyy värähtelytason nouseminen sekä samalla tietoisuuden ja luovuuden kohoaminen. Huomaa tässä yhteydessä monen taiteilijan tarvitsema todellinen tai kuvitteellinen muusa.

Rakkauteen liittyy pyyteettömyys ja vapaus. Rakkautta ei voi ottaa. Rakkaudessa koen sen, minkä saan toisen kokemaan. Se on kuin äänirauta, mikä saa toisen värähtelemään, mikä taas koetaan voimistettuna itsessä eli lopulta kaksi äänirautaa voimistavat vuoronperää toisiaan.

Keho, mieli ja henkissielullinen puoli pitäisi olla tasapainossa keskenään. Häiriö yhdessä heijastuu muihinkin. Sielu, korkeampi minä on kaiken aikaa suorassa yhteydessä Luojaan toimien kuvaannollisena "muuntajana" ihmisen ja Luojan välillä. Sielu on rakkauden ruumiillistuma. Näin ihminen tietääkin joka hetki, onko valinta, vaikutin rakkaudellinen, hyväntahtoinen. Sielu yrittää auttaa ihmistä takaisin elämän ykseyteen tietoiseen Luojayhteyteen. Huomaa Jeesuksen sanat, että minä ja Isä olemme yhtä. Rakkauden kokemuksessa kaksi koetaan yhtenä. Jokainen kokee tämän yksiselitteisessä Luoja-, taivaskokemuksessa.

JOKAISEN TULISI PYRKIÄ TOTUDELISUUTEEN

Materialistisesti pidetään Luojaa ja henkistä rinnakkaistodellisuutta mahdottomana hyväksyä, tällöin ihminen "hypnotisoi" itsensä omaan ennakkoasenteeseensa. On hyvin vaikeata havaita tai kokea omien ajatuksiensa tai epäilyjensä vastaista. Jos ihminen alkaa etsiä elämän taustalla olevaa todellisuutta, niin Jeesuksen Vuorisaarnan ohjeistuksella jokainen löytää ja kokee yksiselitteinen Luoja-, taivaskokemuksen.

Elämään pitäisi saada rakkaudellisuutta, onnellisuutta ja iloa eli värähtelytasonsa nousemista. Maallisesti kielteinen ajattelu on usein hyvin perustelua, mutta toisaalta kielteiset mielikuvat samentavat mieltä ja tietoisuutta. Mielikuvat heijastuvat takaisin kuin peilistä. Ihminen on kuin pallon keskellä. Kielteiset mielikuvat muuttavat elämän ajanmittaan harmaaksi ja ahdistavaksi.

Maallinen mieli pyrkii etsimään onnellisuutta maallisuudesta ja maallisista saavutuksista. Ihmisen pitäisikin huomioda paitsi kehon hyvinvointi ja mielen virikkeet niin myös arvostaa hyvántahtoista, huomioivaa, kiitollista inhimillistä ihmisyyttä, omaa hienovaraista sielullista herkkyyttään antamalla tilaa rohkaiseville sanoille, rakkaudellisuudelle, kauneudelle, henkisille virikkeille, elämän ja toisten huomioimiselle sekä auttamiselle. Sielulliseen puoleen liittyy automaattisesta värähtelytason nouseminen kohottaen samalla ihmisen ymmärrystä, tietoisuutta, oivallusta ja luovuutta. Maallisen elämän perimmäinen tarkoitus on oman Luojayhteyden tiedostaminen.

IHMINEN ON KESKELLÄ VASTAKKAISIA VOIMIA

Ihminen on keskellä vastakkaisia voimia ja näin ihminen voi valita "paholaisen" tai Luojan rakkaudellisen läsnäolon. Herkkyyden kasvaessa on erityisen tärkeitä kiinnittää huomiota hyvántahtoisuuteen ja pyrkiä näkemään asiat parhain päin. Vuorisaarnassa Jeesus painotti erityisesti mielen puhtautta, varoittaen sopimattomista ja pahantahtoisista ajatuksista ja sanoista.

Suurin onni ja autuus on oman Luojayhteyden kokeminen. Jokaisella on omat erityiset esteet ylitettävänä. Toisen kokemus ei ole oma kokemus. On keskeistä huomata, että Jumala on kolme yhdessä eli Isä, Poika ja Pyhä Henki. Tämä kolminaisuuden idea on kaikessa eli ajatus, sana ja teko. Jos jää ajatuksien ja sanojen asteelle, niin ei tapahdu mitään. Tarvitaan vielä toteutus. Jeesus ja Paavali painottivat erityisesti henkilökohtaisia henkisiä kokemuksia eli hengellisyyttä.

Rukous on Luojaan kohdistunut ajatus. Olisi suuri etu ajatella jatkuvasti kauniita ja yleviä asioita. Elämä on täynnä tilanteita, missä voi kokea ylevää ja henkisesti kohottavaa, esimerkiksi virittäytymällä luonnon kauneuteen, kohottavaan musiikkiin, sanomalla kaunis rohkaiseva sana, kohdistamalla Luojaan kiitollinen ajatus, tekemällä elämää ja toisia auttava teko jne.

Neale Walschilta on seitsemän suomenkielisessä kirjaa. Kirjat on luotu telepaattisesti kanavoimalla. Ne käsittelevät ihmisen ja Luojan suhdetta sekä kommunikointitapoja. Kirjoissa painotetaan toistuvasti, että jokainen hetki pitäisi käyttää korkeimman ajatuksen ajattelemiseen, korkeimman sanan sanomiseen, korkeimman teon tekemiseen. Kirjoissaan tuo toistuvasti esiin, että syntymällä ihmiseksi jokainen on tapahtumaketjussa, missä Luojayhteys pitäisi tiedostaa. Mitä ihminen ei tiedosta, niin sitä ei ole omassa todellisuudessa. Jeesuskin kehotti pyrkimään ensimmäiseksi tietoiseen Luoja-, taivaskokemukseen.

Henkisessä kehitystapahtumassa on keskeistä, kuinka Sielu, korkeampi minä voi ilmentyä ihmisessä ja ihmisen kautta. Mitä paremmin tämä onnistuu, niin sitä parempi on Luojayhteys. Sielu on puhdasta rakkautta, vapautta, tietoisuutta ja auttamishalua. Ihmisyyteen pitäisi liittyä kuitenkin rakkaudellinen viisaus ns. maalaisjärki, esimerkiksi takauksen yhteydessä.

Jeesus kuvasi Vuorisaarnassa elämäntavan tienä totuuteen ja elämään eli tietoiseen Luojayhteyteen. Jeesuksen ohjeistuksessa ajatukset, sanat ja teot muuttuvat keskeisiksi eli pyritään mielen puhdistamiseen sekä rakkaudelliseen ja hyväntahtoiseen elämäntapaan. Jeesus painotti erityisesti henkilökohtaista vastuuta, mitä kylvää, niin sitä niittää. Huomaa myös Jeesuksen sanat, että mitä teette pienimmälle teette Hänelle. Jotta ihminen voisi tiedostaa Luoja-, taivaskokemuksen, niin tarvitaan jossakin määrin puhdistunut mieli sekä ihmisen pitäisi kehittää rakkaudellisuutta, sielullista inhimillistä herkkyyttä, mihin elämä antaa lukuisia mahdollisuuksia. Luoja voidaan tiedostaa vain rakkauden kokemuksessa.

IHMINEN ON KAIKEN AIKAA TAIVAASSA ELI PYRKII JONNEKIN MISSÄ JO ON

Jeesuksen mukaan taivasten valtakunta on sisäisesti teissä eli ihminen on kaiken aikaa taivaassa tiedostamatta tätä eli pyrkii jonnekin missä jo on. Ihmisen pitäisi kehittää herkkää inhimillistä hyväntahtoista rakkaudellista puoltaan, pitäisi olla läsnä oleva eli hetkestä tietoinen. Inhimillisessä elämässä kaikki kehittyä tai taantuu, mikään ei pysy paikallaan.

Kirkollisessa ajattelussa ihmisiä pidetään perisynnin saastuttamina. Eevan antama omena symboloi ihmisten saamaa vapaata tahtoa. Kysymys on kuitenkin Jumalan lahjasta ihmisille, mutta vapaaseen tahtoon liittyy vastuu mitä tekee. Luterilainen kansankirkko kohottaa Jeesuksen korkeimmaksi auktoriteetiksi mutta samanaikaisesti pyrkii estämään määrätietoisesti seurakuntalaisilta henkiset kokemukset ja Luojayhteyden tietoisesta kokemisesta eli toimii juuri päinvastoin, mitä Jeesus kehotti tekemään. Tämä ankea kirkollinen asenne hengellisyyteen tuli esiin esimerkiksi suhtautumisessa kirkon sisällä syntyneeseen Nokia mission herätysliikkeeseen. Kun liike aktivoitui, niin samalla eliminointiin ulos kirkosta vetoamalla kirkon "oikeaoppisuuteen".

Kirkollisena yksityiskohtana luterilaisessa jumalanpalveluksessa siirrytään tapahtumasta ja mielikuvasta toiseen nopeassa tahdissa, näin kukaan ei voi kokea henkistä tapahtumaa. Esimerkiksi rukouksen jälkeen henkisen kokemisen mahdollistamiseksi pitäisi olla hetki hiljaisuudessa keskittyen Luojayhteyteen eikä täyttää mieltä liukuhihnamaisesti uusilla tapahtumilla.

IANKAIKKINEN KADOTUSKIN ON KIRKOLLINEN HARHAOPPI

Luterilainen kansankirkon opetuksissa painottuu seurakuntalaisten pelkohallinta, missä korostuu kostonhimoinen ja pelkoa herättävä jumalakäsitys sekä iankaikkisella kadotuksella pelottelu. Jeesus puhui rakkaudellisesta Isästä ja Hyvästä Paimenesta, joka löytää viimeisenkin eksyneen lampaansa. Iankaikkinen kadotus on puhdas kirkollinen harhaoppi. Alkuperäisessä kreikkalaisessa tekstissä sana "aionios" tarkoittaa ajanjaksoa. Pelko estääkin tehokkaasti lähestymästä Luoja ja Tämän kokemista. Luoja voi tiedostaa vain rakkauden kokemuksessa.

Kun Jeesus sanoi, että minä ja Isä olemme yhtä, niin jokainen huomaa saman omassa Luoja-, taivaskokemuksessa. Tämä on materialistisesti mahdotonta, mutta jokainen voi kokea tämän Vuorisaarnan ohjeilla. Tällöin Luoja-, taivaskokemus muuttuu jokaiselle yksiselitteiseksi varmuudeksi. Ortodokseille Kristuksen ja Pyhän Hengen kokeminen on suurin onni sekä autuus.

On keskeistä huomata, ettei Jumala aineellistu pakottaen näin ihmistä tahtoonsa. Pyhän Hengen ilmestys tai Luoja kokeminen on tapahtumana aina yksiselitteinen ja erilainen kuin tapahtuman mahdollinen kuvitelma.

JOKAINEN PELASTUU

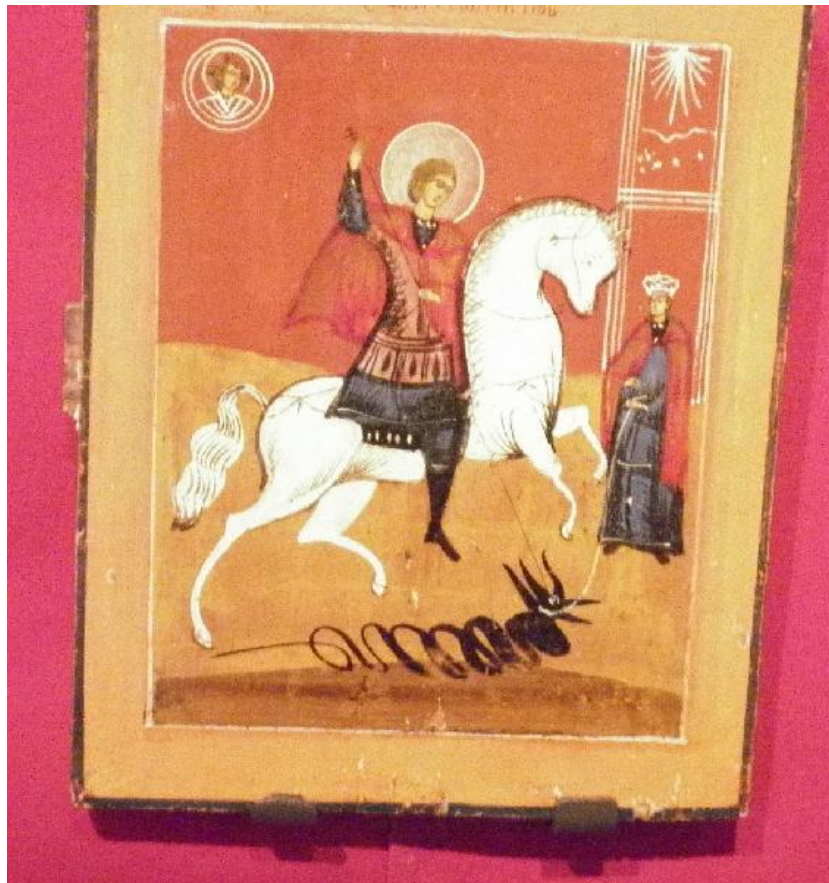
Jeesus lupasi, että Hyvä Paimen löytää viimeisenkin eksyneen lampaan. Henkisessä kehitystapahtumassa jokainen tiedostaa oman Luoja-, taivasyhteyden ennemmin tai myöhemmin. Jokaisen olisi keskeistä pyrkiä olemaan hetkessä läsnäoleva sekä pyrkiä huomaamaan elämän hienovaraisia tapahtumia ja näin mahdollistaen myös Luojan rakkaudellisen läsnäolon kosketuksen. Usein ihminen umpioi mielensä vanhoilla ajatuksilla ja elämän kohottavat mahdollisuuden lipuvat ohi huomaamatta.

Henkissielullisesti ihmisen elämä, tajunta ja ajattelumahdollisuus liittyvät Luojan läsnäoloon, Tämän energiavirtaukseen. Joogakirjallisuudessa on kuvattu näitä energiakanavia. Keho on pelkkä minätajunnan kuori maallista elämää varten. Elämä on täynnä mystiikkaa ja ihmeitä, jos vain kiinnittää asiaan huomiota.

Hetken 1-2 sekunnin Luojakokemus antaa yksiselitteisen ymmärryksen omasta henkisestä olemassaolosta Luojayhteydessä ja poistaa kuolemanpelon. Voidaan myös sanoa, että maallisen elämän tarkoitus on tulla ihmiseksi. Tässä mielessä ihmisenä oleminen ja ihmisyyteen pyrkiminen johtaa myös tietoiseen Luojayhteyteen. Tässä tapahtumaketjussa ihmisen tulisi ilmentää Jeesuksen elämäntapaohjeiden mukaisesti rakkaudellisuutta sekä pyrkiä mielen puhtauteen, kuten huolellisuuteen ja hyväntahtoisuuteen mielen ajatuksissa, tunteissa, sanoissa sekä teoissa, ei saisi tehdä mitään sopimatonta, pitäisi pyrkiä elämän sekä toisten auttamiseen, luoda ja sanoa kauniita, rohkaisevia, kiitollisia ajatuksia ja sanoja.

Jeesus puhui rukouksesta Buddha meditaatiosta. Nämä ovat uskonnollisesti yksi ja sama, ollaan hetki kiitollisella mielellä Luojan rakkaudellisessa läsnäolossa. Luojaa lähestyttäessä on keskeistä huomata Jeesuksen sanat, että pitäisi olla lapsen kaltainen eli ei saisi olla odotuksia eikä ennakkoehtoja tai epäilyjä. Pitäisi olla avoin ja vilpitön. Jeesuksen kuvaamaan elämäntapaan liittyy jossakin vaiheessa Luojaansa, Itsensä

tiedostaminen, jolloin hetken kokemus muuttaa koko elämän.

Ikonissa tulee hyvin esiin "paholaiseen" liittyvä symboliikka. Miekka ja peitsi kuvaa totuutta. Ihminen on vastakkaisten voimien välissä, vasta oma paha ajatus alkaa toteuttaa pahuutta. Kun ihmisen tietoisuus, herkkyyys, värähtely nousevat, niin silloin tullaan vastaavassa määrin tietoiseksi omasta kielteisyydestä. Tällöin puhutaan myös "paholaisesta" (Doppelgängeristä, kynnyksenvartijasta, varjosta). Voidaan myös ajatella, kun ihmisen värähtelytaso, tietoisuus kohoaa, niin Sielu työntää vanhoja henkisiä esteitä käsittelyä varten. Jokainen huomaa

tämän alkaessa meditoida.

Ihminen on tehnyt "paholaisensa" omaksi todellisuudekseen ajatuksillaan, tunteillaan ja teoillaan. Rudolf Steiner on korostanut kirjassaan ("Henkisen Tiedon Tie") tämän olevan karmallinen, astraalinen tilikirja hyvässä ja pahassa. Tätä ihminen kantaa tietämättään näkymättömänä mukanaan. Tähän liittyy myös muisto edellisistä elämistä. Osa selvänäkijöistä näkee toisen "paholaisen". Ihminen voi tulla siitä tietoiseksi sattumanvaraisesti. Tällöin kokemus kuvataan yleensä pelottavana harhanäkynä tai paholaisen kohtaamisena. Usein pitkään marihuanaa käyttäneet aavistavat tai tulevat jollakin tavalla tietoiseksi lähellä olevasta "vainoojasta".

Jung käytti vastaavasta nimitystä varjo. Varjo on oma henkilökohtainen luomus, henkinen olento, jota ei kannata kirotta, vihata eikä sitä voi tuhota tai työntää pois. Kielteiset ajatukset ja teot heijastuvat astraalimaailmassa demonisina muotoina. Ajatukset, jotka kiinnittävät mielen persoonallisuutta korostaviin maallisiin asioihin, omistamiseen, vallan haluun, maineeseen, intohimoihin, vihaan, kielteisiin reaktiotapoihin, pelkoon jne. muodostavat juuri tämän varjon, henkisen esteen. Tästä johtuu symbolinen nimitys kynnyksenvarjiksi. Ihmisen pitäisi päästä sovintoon, hyväntahtoiseen tasapainoon omien kielteisten pyrkimysten ja voimien kanssa jalostamalla ne hyväntahtoisiksi ajatuksissa, sanoissa ja teoissa. Minä ja varjo ovat erilliset, samantapaisesti kuten ajatus ja tunne ovat toisiinsa.

Ihminen yleensä tiedostaa tätä "pimeää" varjopuoltaan vain epäsuorasti, mutta se voisi olla myös tiedostettu. Tämän olemus on viestittä ihmislle omalla tavallaan, mitä pitäisi ottaa huomioon. Tähän liittyy Steinerin mukaan myös keskeisiä inhimillisiä arvoja, jotka pitäisi ottaa tietoiseen hallintaan, kuten pelontunteet, arkuus ottaa vastuu kaikista teoistaan ja ajattelustaan.

Piilotajunnan "kritiikissä" Jung käyttää termiä "varjon tunnistaminen", koska se usein ilmenee unessa personoituneessa muodossa. Varjo ilmentää minän tuntemattomia tai vähäntunnettuja ominaisuuksia, jotka voisivat olla yhtä hyvin tietoisia. Toiset unessa arvostelevat "varjon" vioista. Alkaa itsekasvatuksen aika. Varjo ei koostu pelkästään tekemättä

jättämisistä, siihen liittyy myös negatiivisten asioiden kohtaamista. Varjo ilmenee unessa samana sukupuolena.

Varjossa ilmenee tyypillisesti ne inhimilliset ”synnit” ja ominaisuudet, jotka kielletään itsessä, mutta nähdään toisessa eli toisessa ärsyttää erityisesti oman varjon piirteet. Varjoon liittyy myös tahattomia spontaaneja ongelmatilanteiden luomisia, esimerkiksi lausumalla ilkeä huomautus, tehdä harmeja tuottava teko jne. Varjo voi olla myös vaistomainen vietti, mikä pitäisi hallita, toisaalta se on myös tässä suhteessa voimavara. Varjo on kaiken aikaa muuttuva ja henkisen kehityksen mukana hirviöhahmo alkaa muuttua ihmistä muistuttavaksi.

On tärkeätä päästä tasapainoon omien harmituksiensa, stressin kanssa. Käsittelemättömät kielteiset asiat kuluttavat kaiken aikaa ihmisen rajallisia henkisiä voimavaroja. Periaatteessa harmituksista ei pääse eroon niitä pohdiskelemalla, yksistään ajattelu voimistaa niitä saamalla mielessä suuremman tilan. Aivan kuten haavakin pitäisi puhdistaa kirkkaassa päivänvalossa, niin vanhat harmitukset pitäisi käsitellä, esimerkiksi puhumalla, piirtämällä, kirjoittamalla jne. Kehollinen haava tai tunnehaava pyrkii kasvamaan sitä suuremmaksi, mitä enemmän ja pitempään sitä kaivelee.

Huumeiden koekäytössä voidaan ajatella, että tilanne on hyvin hallinnassa. Mutta esimerkiksi heroini voi aiheuttaa riippuvuuden jo yhden käyttökerran jälkeen. Kun huume, lääke, tupakka, alkoholi tai vastaava kemikaali aiheuttaa riippuvuuden, niin ihminen antaa mielensä hallinnan samalla pois. Ihmisen pitäisi ottaa mielensä hallinnan takaisin tavalla tai toisella. Esimerkiksi kun alkoholisti menee viinakaupan ohi, niin ei tapahdu mitään, mutta jos ajattelee juovansa, niin sisäinen paholainen aktivoituu heti.

Joillakin ihmisillä on taipumus mielenterveyden ongelmiin. Nämä tulevat esiin heille sopimattomissa olosuhteissa. Jos ihmisellä on ongelmia mielenterveyden kanssa, niin tällöin voi olla kuitenkin poikkeuksellisen hyvä ajatuksien ja tunteiden erottelukyky, mutta toisaalta on näiden erittäin huono kestävyys. Tällöin on keskeistä pyrkiä maadoittamaan ajatukset yksistään hyväntahtoisin maallisiin asioihin.

Jokaiselle ihmiselle olisi suuri etu olla hyväntahtoinen ja huolellinen mitä ajatuksia hyväksyy mieleensä. Jokainen katsoo elämää ajatuksiensa värittämällä silmälaseilla.

Pekka Puustisen lääketieteellisessä väitöskirjassa (2011) tuli esiin, kuinka vähäisempikin henkinen kuorma lisää fyysistä sairastumisriskiä. Psykkinen kuorma voi tulla ulkopuolisista tekijöistä, mutta myös mielen sisäisistä ristiriidoista, joita ei osata käsitellä. Psykkinen kuormittuminen näkyy tavallisesti onnellisuuden tunteen puuttumisena, unettomuutena ja mahdollisesti hyödyttömyyden tunteena.

Nuorelle voi olla erityinen stressin aihe verrata itseään muihin ja mainoksiin. Olisi kuitenkin hyvä ajatella henkissielullisesti, että ihminen syntyy aikaan, paikkaan ja olosuhteisiin, mikä on tarkoituskin. Ihmisyydessä on kysymys ymmärtämisestä ja tiedostamisesta, kuinka voi ilmentää itseään, perimmäisesti tasapainosta Luojansa kanssa. Tältä näkökulmalta maalliset mittapuut ovat vähemmän merkitseviä.

SATTUMA ON NÄENNÄISTÄ

Jos materialistisesti solut hoitaisivat ihmisen ajattelun, niin silloin ihminen olisi tahdoton solurobotti toimien sattumanvaraisesti riippuen kuinka soluissa pienet proteiinihiukkaset liikahtavat. Solut eivät tunne myöskään rakkautta, myötätuntoisuutta, inhimillisyyttä.

Ihmiseen kätkeytyy salaperäinen, suunnaton soluviisuus kuvaannollisena tietokoneohjelmointina. Henkissielullisesti ei ole sattumaa, Luoja on tehnyt tämän ohjelmoinnin. Ihminen on yksityiskohtia myöten nerokas viisauden ja kauneuden taideteos. Ihmisessä on lisäksi monimutkaiset säätelymekanismit, jotka pitävät kemialliset ainepitoisuudet aina juuri oikeissa tasoissa. Häiriö jossakin aiheuttaisi heti kohtalokkaat seuraukset.

Kaikilla on mieli, mutta kukaan ei tiedä sen olemusta. Carl G. Jung on edellisessä kirjassaan esittänyt näkemyksen, että ihminen on saanut mielensä Luojalta ollen näin osa Luojan Mieltä. Tietoista yhteyttä Luojan Mieleen sanotaan Luoja-, taivaskokemukseksi. Jung toi esiin kirjassaan, että toisinaan voidaan tehdä unikuvauksia ikivanhoista symboleista, joista ei ole voinut olla tietoinen.

Uskonnollisesti kaikki tapahtuu Luojan aineellisten ja henkisten lakien mukaan. Henkisessä kehitystapahtumassa ihminen tiedostaa jossakin vaiheessa olevansa henkissielullinen olento, joka on tilapäisesti aineellisessa kehossa eli tajuavan, kokevan, ajattelevan minän olemassaolo ei ole riippuvainen aineellisesta kehosta. Tämän Jeesuskin näytti toteen ristikuolemansa jälkeen.

Usein ihminen luo ajatuksillaan "tilauksia", joita ei halukaan kohdata. Neale Walsch kanavoi kirjassaan "Huomisen Jumala" sivulla 183 seuraavasti: "Kuolemaa ei ole, joten miten voisi olla sen jälkeistä tuomiopäivääkään? Elämä ei pääty koskaan. Kaikki mitä itsestäsi ajattelet näkyy todellisuudessasi, tässä ja tulevassa elämässä. Kaikki mitä, sanot ja teet, luo sen, mikä olet." Ajatuksen, sanan sekä teon taustalta löytyy aina rakkaus tai

pelko.

Jokaisen elämä etenee omien ajatuksien johdattamana. Ajatus luo kokemuksen ja kokemus luo ajatuksen. Tästä tulee helposti ketjureaktio hyvässä ja pahassa. Olisi suuri etu olla huolellinen ja hyväntahtoinen omista ajatuksistaan ja pitää Luoja usein mielessään.

Ihmisyudessa on peruskysymys, kuinka Sielu rakkauden ruumiillistumana, Luojan "muuntajana" voisi ilmentyä ihmisessä ja ihmisen kautta. Ihmisen tulisi huomioida elämäntapa, missä elämän ulkokohtaisuudessa huomioidaan samanaikaisesti myös Luojan läsnäolo. Mitä useammin pitää Luojan mielessään niin sitä parempi.

LUOVUUDEN OLEMUKSESTA

Luovuudessa ihminen oivaltaa jotakin uutta. Tätä tapahtumaa voi lähestyä materialistisesti aivotapahtumana kuvitellen, että aivosoluissa tapahtuu jonkinlainen "oikosulku", mikä ilmenee uutena ratkaisuna. Aivoja ärsyttämällä saadaan kuitenkin esiin vain vanhoja muistijälkiä.

Toinen lähestymistapa oivallukseen on henkinen näkökulma. Minä on mielen avulla yhteydessä korkeampiin tietoisuustiloihin myös Luojan Mieleen.

Rakkaus on jumalallista värähtelyä ja siihen liittyy energisoitumista, tietoisuuden kohoamista, luovuutta sekä oivaltamista. Tässä ajattelutavassa oivalluksen saaminen ei ole aivotapahtuma vaan hetkellinen yhteys korkeampaan henkiseen tietoisuustilaan omaan Luojayhteyteen. Oivalluksen olemukseen liittyy näin läheisesti näkökulma elämän ja toisten auttamisesta.

HENKISESTÄ KEHITYSTAPAHTUMASTA

Jeesus kuvasi Vuorisaarnassa jokaiselle tarkoitetun ihmisyyden elämäntavan, mikä johtaa myös henkiseen avautumiseen. Suurin onni ja autuus on oman Luojayhteyden kokeminen. Henkiseen kehitystapahtumaan liittyy herkkyyden kasvaminen ja syvällisempi elämän ymmärtäminen sekä tiedostaminen. Tämä elämäntapa johtaa parempaan ajatuksien, tunteiden sekä mielen hallintaan. Olisi keskeistä kiinnittää huomiota rakkaudellisiin tunteisiin, aavistuksiin, oivalluksiin, yleviin mielikuviin jne. Ne eivät synny solujen aineenvaihdunnasta vaan ovat henkistä viestintää. Tunteet ovat Sielun viestintää.

Kun ihminen kokee erityisen henkisen kokemuksen, niin usein tämä kokemus työnnetään pois mielestä ja unohdetaan. Tämä on voinut olla kuitenkin aivan erityinen Luojan rakkaudellinen huomio virikkeeksi henkiselle aktivoitumiselle.

Lorna Byrne on maailmankuulu enkelikirjailija, joka on kuvannut selvänäköisesti enkeleitä ja näiden toimintaa Jumalan palvelijoina. Byrnen mukaan enkeleillä ei ole vapaata tahtoa kuten ihmisillä. Enkelit ottavat haluamansa muodon ja luovat rohkaisevan rauhan ilmapiirin tuoden mieleen jotakin keskeistä. Byrnen mukaan enkelit auttavat ihmistä lukemattomilla tavoilla.

Ihminen voi torjua itseltään jokaisen henkiseen rinnakkaistodellisuuden viittaavan tapahtuman vetoamalla tieteellisen ajattelun vaatimaan loputtomaan toistettavuuteen tai omiin ennakkoehtoihin. Toisaalta Jeesuksen kuvaamalla elämäntavalla jokaisen on mahdollista kokea yksiselitteinen Luoja-, taivaskokemus maallisen elämän aikana.

Henkisessä kehitystapahtumassa olisi keskeistä huomioida läsnäolevana elämän lukuisat henkisesti kohottavat tilanteet, kuten inhimillisen vuorovaikutuksen herkäät tunteet, rakkaudellisen Luojayhteyden huomioiminen elävänä todellisuutena, rukoileminen, meditointi, runon lausuminen, laulaminen,

henkisesti kohottavat tilaisuudet, koskettavaan taideteokseen kuten ikoniin virittäytyminen, koiranpennun halaaminen, luonnon kauneuteen virittäytyminen, uiminen jne. eli osallistumalla hetkessä tietoisena elämän kokemiseen. On eri asia kokea elämää kuin vain ajatella tai puhua siitä.

Symbolinen vastaavuus on autoa ajaessa. Kun hetkeksi pysähtyy ja menee auton ulkopuolelle, niin huomaa aivan eri maailman kuten tuulen vireen, lintujen laulun, kukkasten tuoksun ja kauneuden jne. Usein ihminen uppoutuu vanhojen ajatuksien "oravanpyörään" ja elämän lukuisat kohottavat tapahtumat lipuvat huomaamatta ohi. Ihmisellä on vain tämä nykyhetki. Tämän vuoksi olisi keskeistä olla hetkessä läsnäoleva eli tietoinen ja kokeva.

Kun ihminen takertuu yksipuolisesti maallisuuteen, niin samalla tukahduttaa omaa sielullista puoltaa, mikä kaipaa rakkautta, totuutta, rehellisyyttä ja elämän sekä toisten hyväntahtoista huomioimista. Sama tukahduttava vaikutus tulee monista psyykelääkkeistä ja alkoholin väärinkäytöstä. Nämä latistavat tunne-elämää ja muuttavat ihmistä ajanmittaa tunneköyhäksi, tietyllä tavalla tsombimaiseksi.

ELÄMÄ ON LUOJAN RAKKAUDELLISTA ILMENNYSTÄ

Elämä voidaan nähdä Luojan rakkaudellisena läsnäolona, missä myös kauneus ja viisaus alkavat viestittää elämän taustalla olevaa korkeampaa tietoisuutta. On eri asia puhua Luojan rakkaudesta kuin kokea Tämä. Luojan läsnäoloon pitäisi virittäytyä rakkaudellisella ja kiitollisella mielellä. Mielikuva on voimallinen kutsu. Tämä on olennaista huomioida rukouksen ja meditaation alussa. Tällöin ihminen voi kokea rakkaudellisuutta, onnellisuutta, suurta rauhaa ja tasapainoisuutta, kohota korkeampaan tietoisuustilaan, syvällisiin henkisiin kokemuksiin. Jokaisen olisi keskeistä pitää Luoja usein mielessään. Jeesus ja Paavali kehottivat nimenomaan omiin henkisiin kokemuksiin eli hengellisyyteen, jopa pyrkimään ensimmäiseksi tietoiseen Luoja-, taivaskokemukseen.

EI VOI KOKEA JOS AJATTELEE

Ajatus on tapahtuman ulkokohtaista kuvaamista. Uskontokin voidaan näivettää eri uskontojen ja henkisten kokemusten vertailuksi eli älylliseksi pohtimiseksi.

Jos alkaa epäillä tai pohtia omaa henkistä kokemustaan, niin samalla keskeyttää kokemuksensa ja muuttaa tapahtuman maallisen mielen ajatuksiksi, mikä tapahtuu aina maallisessa tietoisuustilassa. Huomaa tässä yhteydessä sanonta: "Rakastan sinua. En usko. Todista." Ajatteleva ja kokeminen tapahtuvat aina eri tietoisuustilassa. Kaikki mikä tulee Kristuksen Valtakunnasta on totuudellista. Tunne viestittää alkuperän. "Paholaisen" läsnäolo tekee kammottavan tunteen tai hajun.

Vaikka ihmisen toiminnan peruste on keskeisesti tunne, niin ratkaisujen perusteluna selitetään lähes aina järjen ja logiikan käyttämistä. Tässä ihmisen mielikuvitus on lähes rajaton. Omat vaikuttimet naamioidaan järkeviltä vaikuttaviin mielipiteisiin.

Työpaikalla mielivalta naamioidaan yleensä korostettuun vaatimustasoon. Esimies voi pitää toista myös ilman perusteita hankalana, professori voi olla päästämättä opiskelijaa tutkinnosta vetoamalla koulutettavien tasoon, uskonnollisessa liikkeessä voidaan leimata harhaoppiseksi jne.

PELKO JA KIELTEISYYS TUKAHDUTTAVAT MIELTÄ JA KEHOA

Pelko ja kielteinen ajattelu supistaa, tukkeuttaa kehoa ja pimentää mieltä. Mielikuva on voimallinen kutsu myös pelon muodossa. Pelko kutsuu pimeyttä lamaannuttaen ihmistä. Mielikuva heijastuu aivojen kautta kehoon. Kielteiset mielikuvat stressaavat kehoa ja positiiviset mielikuvat vaikuttavat päinvastoin tasapainottavasti ja terveyttä sekä hyvinvointia edistävästi.

Rakkaus yhdistää rakkauden kohteeseen. Rakkaus, onnellisuus ja ilo avaavat mielen korkeammalle tietoisuudelle, oivallukselle ja luovuudelle. Luoja löydetään rakkauden ja ilon värähtelyissä, mutta pelko eristää ihmisen Luojastaan. Rakkaus ja tietoisuuden kohoaminen energisoivat sähköistäen ihmistä.

IHMINEN VOI KEHITTÄÄ TIEDOSTAMISTAAN JA LUOVUUTTAAN

Neale Walsch kanavoi kirjassaan "Huomisen Jumala" (WSOY 2005) sivulla 50 luovuuden henkisestä olemuksesta seuraavasti: "luovuutta ja elämää ohjaava voima on ideoiden kasvupohja, jumalallista värähtelyä ihmisessä, itsemme suurempi versio, tietoisesti ja tarkoituksellisesti toimiva kosminen olento, joka on virittäytynyt inhimillisiin päämääriin ja mahdollisuuksiin."

Jos pitäisi keksiä aivan uusi ratkaisu, niin vastausta ei löydä maallisen mielen vanhoista ajatuksista. Mitä enemmän yrittää pakottaa mieltänsä oivallukseen, niin sitä vaikeammaksi tulee. Uuden ratkaisun, luovuuden ja oivalluksen ratkaisussa pitäisi virittäytyä korkeammalle tietoisuudelle eli ihmisen pitäisi pyrkiä sielulliseen tilaan rakkauden, ilon ja onnellisuuden värähtelyihin, esimerkiksi keskittymällä kauneuteen, luontoon, silittelemällä kissanpentua, kuuntelemalla kohottavaa musiikkia jne. Toisinaan ylivoimainen ongelma saa vastauksen unen aikana aivan kuin ihminen hakisi sen jostakin. Jokainen voi kehittää omaa tiedostamistaan ja luovuuttaan pyrkimällä parempaan tasapainoon Sielunsa ja näin Luojaansa kanssa.

Jeesus toi jo 2000 v. sitten esiin, että taivasten valtakunta on sisäisesti teissä ja kehotti ensimmäiseksi pyrkimään tietoiseen Luoja-, taivaskokemukseen. Jeesuksen sanoin ihminen on jo kaiken aikaa taivaassa, Luojaan rakkaudessa läsnäolossa. Näin ihminen pyrkii jonnekin, missä jo on. Mitä ihminen ei tiedosta, niin sitä ei ole kuitenkaan omassa todellisuudessa. Eräänä käytännön esimerkkinä musiikkikappalekin tulee omaksi todellisuudeksi vasta kun sen on kuullut.

Ihmisellä on kaiken aikaa myös sisäinen viisaus ja johdatus käytettävissä. Neale Walsch kanavoi kirjoissaan, että vilpittömään kysymykseen saa vastauksen mutta vastaus tulee joskus viiveellä ja odottamattomalla tavalla. Luoja ei voi käyttää kuitenkaan

persoonallisuutta korostaviin tarkoituksiin. Kun ihminen kohdistaa Luojaan rakkaudellisen rukouksen tai huomion, niin tämä jää vaikuttamaan kohottavana voimana sekä tietoisuutta lisäävänä tapahtumana koko elämän ajaksi. Mutta on olennaista keskittyä hetkeksi tapahtumaan.

Avataara Amman mukaan Luoja on tajunta, tietoisuus, mikä läpäisee kaiken. Kaikessa mitä ihminen kohtaa on taustalla Luojan rakkaudelliset kasvot. Kaikki tapahtuu Luojan Mielessä. Jumalallisen rakkaudellisen läsnäolon voi löytää sekä kokea vain sisäisesti, ei pyrkimällä johonkin tai etsimällä jotakin itsensä ulkopuolelta. Jos ihminen keskittyy Jumaluuteen, jolla on muoto, niin ihminen kohtaa ensimmäiseksi Jumaluuden muotona, jos keskittyy Jumaluuteen, jolla ei ole muotoa, niin taivaskokemus on kuin sulautuminen tietoisena rakkauden, autuuden mereen, Luojan energiakenttään.

HENKISESTÄ VOIMAVARASTA

Jokaisella on yksilöllinen määrä henkistä voimavaraa. Henkinen voimavara on aivan keskeinen elämän jaksamisessa. Kun ihminen on menettänyt hetkellisesti henkiset voimavaransa, niin kokee olevansa vetämätön, uupunut, monet tavallisesti kiinnostavat asiat menettävät kiinnostavuuden. Jokainen voi kokea tämän hetkellisesti sairauden, psyykkisen tai fyysisen uupumisen yhteydessä. Todellinen tai kuviteltu pelkomielikuva voi kuluttaa hetkessä henkiset voimavarat.

On tärkeitä kiinnittää huomiota, missä yhteydessä henkisiä voimavaroja menetetään ja mistä niitä saa lisää.

Puhutaan myös "energiasiepparista". Jonkin ihmisen läsnäolossa huomaa aivan kuin voimavarat hetkessä katoavat ja toisen ihmisen läsnäolossa voi tapahtua päinvastoin. Eräänä esimerkkinä eräs nainen kertoi, että meni pirteänä erään miehen kanssa hissiin ja hetkessä aivan kuin kaikki voimat valahtivat pois. Jälkeenpäin kävi ilmi, että mies oli musta maagikko.

Samantapainen kielteinen tapahtuma mikä toiselle voi olla lähes yhdentekevää niin toista se voi stressata vuosikausia. Joskus harmituksen aiheuttaja ei ole kiinnittänyt huomiota koko asiaan. Henkisiä voimavaroja kuluttavat myös vanhat harmitukset, kaltoinkohtelut, loukkaukset, vaikka eivät olisi enää tietoisessa mielessä. Meditaatiossa tällaisia vanhoja asioita palautuu mieleen. On keskeistä purkaa ne puhumalla, kirjoittamalla, piirtämällä jne. Pelkkä ajatteleva pyrkii voimistamaan niitä.

Henkiseen voimavaraan vaikuttaa kohottavasti hyvä terveys ja hyvinvointi. Yleisesti kaikki mikä lisää elinvoimaa, praanaa sekä kohottaa värähtelyä, kuten ilo, onnellisuus, innostava musiikki, taideteos, meditaatio, henkinen innoittava tapahtuma, luonnossa liikkuminen, luonnon kauneuteen eläytyminen jne.

Innostava harrastus vaikuttaa jokaisen mieleen kohottavasti ja on näin hyvinvointia sekä henkisiä voimavaroja lisäävästi. Onnellisuuteen liittyy läheisesti myös liikunta ja sosiaalisuus, on

tärkeitä olla säännöllisesti yhteydessä läheisiin sukulaisiinsa, harrastuspiirit ovat myös tärkeitä, erityisesti sen jälkeen, kun lapset ovat lähteneet kotoa. Yksinäisillä ihmisillä on selvä etu, jos on koira. Liikunta parantaa muistia, oppimista ja keskittymiskykyä kehollisten terveysvaikutuksien lisäksi. Liikunta vähentää stressiä, ahdistusta ja masennusta eli liikunta on kuin kehon meditaatiota parantaen myös unen laatua. Jokaisen olisi keskeistä löytää itselleen sopiva liikuntamuoto. Toisaalta liiallinen liikunta aiheuttaa elimistölle stressiä haitallisin seurauksin.

Kirjallisuudessa suositellaan mielen ja stressin näkökulmalta kohtuullista päivittäistä liikuntaa, esimerkiksi 30-60 minuuttia.

SYDÄMEN KYLLYYDESTÄ SUU PUHUU

Sydämen kyllyydestä suu puhuu eli onnellinen ihminen tekee hyviä tekoja levittäen myös positiivisuutta. Olisi tärkeitä olla hyväntahtoinen ja kiitollinen. Kielteinen ajattelu ja puhuminen myrkyttää myös oman mielen. Kielteinen ajattelu heijastuu ihmisen omaan käytökseen, ilmeisiin, äänenpainoihin jne. Herkkä ihminen vaistoa helposti kielteisen ilmapiirin. Kodissa vanhempien esimerkillisyys heijastuu suoraan lapsiin käytös- ja ajatusmalleissa. Aviopuolisoiden olisi tärkeitä kiinnittää huomiota toisten hyviin puoliin muistaen että pelot ja kielteiset mielikuvat ovat myös tietyllä tavalla toteutukseen pyrkiviä kutsuja.

Kannustava toisen sana voi olla voimia antava "mantra" vieden elämän vaikeuksien läpi. Monet ovat suojautuneet ahdistavilta olosuhteilta, kireältä työilmapiiriltä, peloilta, kielteisiltä ajatuksilta myös pyytämällä itselleen Kristuksen suojauksen. Mitä herkempi on, niin sitä herkemmin kokee myös kielteistä ilmapiiriä.

SUURIN ONNI JA AUTUUS ON OMAN LUOJAYHTEYDEN KOKEMINEN

UT:ssa on kirjoitettu Kristuksesta, että Hänessä me elämme, olemme ja liikumme. Näin koko elämän voi muuttaa Luojaläheiseksi meditaatioksi, Luojan rakkaudelliseksi läsnäoloksi. Mitä ihminen kohtaakin hyvää ja pahaa, niin taustalla on Luojan rakkaudellinen läsnäolo. Henkisten kirjojen mukaan ei ole sattumaa. Elämä on täydellistä, vaikka se ei olisikaan sellaista mitä ihminen haluaa. Tapahtumat, kohtaamiset, oudot sattumat muuttuvat myös henkisiksi tapahtumiksi, elämän ihmeiksi, joissa on jokin viesti ja mahdollisuus.

Oman Luojayhteyden kokemiseen liittyy elämän suurin onni ja autuus. Avataara Amman mukaan tämä kokemus on jokaiselle mahdollinen maallisen elämän aikana. Mitä lähempänä on Luojayhteyttä, niin sitä lähempänä on onnellisuutta, rakkauden ja ilon lähdeä, elämän ykseyttä, korkeaa tietoisuutta.